

lemmelse, medens det i øvrigt andetsteds i Landet er saaledes, at naar de ikke ere tilfredse, kunne de paatale det, og at selv om begge Kommunalbestyrelser ere enige om en Indlemmelse skal dog Halvdelen af de Grundejere, og hvis Indlemmelse der er Tale, give deres Samtykke til Indlemmelsen, og denne Halvdel skal eje mindst Halvdelen af de Arealer, som skulle indlemmes. Det er jo ikke Smaating, der her er Tale om. Der er — som allerede fremhævet — Tale om et Areal paa 3,600 Tdr. Land og om en hel Forstad til Kjøbenhavn, Utterslev. Der forekommer mig derfor at være noget stødende i, at man saadan sans phrase lader Brøndshøj-Rødovre Sogneraad sige: Nu ville vi ikke have mere med Eder at gøre, vi sælge Eder til Kjøbenhavn uden at spørge Eder om Vilkaarene. Hvorfor gaar man ikke — derom vil jeg gerne have Oplysning af den højt agtede Minister — den samme Vej her, som man har maattet gaa alle andre Steder, ofte med stort Besvær? Jeg ved ikke Grunden, men haaber, at den højt agtede Minister vil oplyse mig derom. Jeg tror ikke, at Sagen vil være forbunden med særlige praktiske Vanskeligheder. Saavidt jeg kan skønne staar Brøndshøj Kommune sig brillant ved denne Sag. Derimod staar det noget mere tvivlsomt for mig, hvorledes Sagen stiller sig for Kjøbenhavns Vedkommende, men det maa de to Kommunalbestyrelser blive enige om, og det vil blive deres Sag at ordne Forholdet paa forsvarlig Maade. Det skal jeg altsaa ikke tale videre om. Men det forekommer mig, at der her lige saa vel som andetsteds kunde være Anledning til at høre, om mere end Halvdelen af Grundejerne derude ere fornøjede med, at man uden videre indlemmer dem i Kjøbenhavns Kommune, selv om man giver dem Erstatning for den forøgede Byrde, der vil komme til at paahvile dem ved denne Indlemmelse. Det er nemlig ganske vist saaledes, som den ærede sidste Taler nævnte, at de store Landejendomsbesiddere ikke ville have noget imod det, thi for dem er det en cadeau, og de eje jo de største Arealer; men for dem, der eje Bygninger i Utterslev, er Sagen mere tvivlsom for mig; thi ganske vist er det et stort Beløb, de faa i Erstatning, men det er dog et Spørgsmaal, om det vil blive et fuldt Vederlag for de forskellige Merudgifter, de ville faa ved denne Indlemmelse. Dette er det ene Punkt; jeg vilde udtale mig om, idet jeg mener, at naar man vil ind paa en saadan ny Lovgivning for Kjøbenhavn om Indlemmelsen, hvortil der maaske er god

Anledning, saa bør man overveje, om der er Anledning til at udelade denne Bestemmelse, jeg særlig har fremhævet, og som gælder for Indlemmelsen under andre Købstæder.

Der er et andet Spørgsmaal, som det forekommer mig absolut maa paadrage sig Opmærksomhed, og som der ogsaa er rørt ved af det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (J. C. Sørensen). Det er ikke mig bekendt, om der maaske er et Tilfælde uden for Kjøbenhavn, hvor man saadan har indlemmet en halv Kommune, et helt Sogn med 360 Tdr. Ld. i en anden Kommune. De Arealer, man hidtil har syslet med at faa indlemmet i Købstæderne, ere jo Arealer af rent forsvindende Omfang i Sammenligning med disse, og derfor har Loven af 1873 heller ikke omtalt, at der skal udredes noget Vederlag til den Amtskommune, hvorfra man faar disse Arealer. Det vilde i og for sig være ubetydeligt, og naar der har været rejst Spørgsmaal derom, har, saa vidt mig bekendt, Indenrigsministeriet altid svaret, at det var udenfor Loven, og at den eller de Kommuner, hvorfra Arealerne bleve tagne, ikke havde noget Krav paa Erstatning af den Kommune, hvori de bleve indlemmede. Derved var der intet at gøre, men her staar det, forekommer det mig, rigtignok ganske anderledes. Naar man saaledes tager halvfjerde Tusinde Tdr. Hartkorn, bliver Kjøbenhavns Amt, selv om man ganske vist giver Statskassen de Hartkornsskatter og øvrige reelle Afgifter, der hvile paa dette Hartkorn, efter min Mening alligevel i høj Grad forfordelt, forfordelt derved, at det mister en meget betydelig Kvotadel af sit Hartkorn til Repartition af en Mængde Udgifter, der alligevel ville komme til at hvile paa Amtsrepartitionsfonden. Det forekommer mig derfor, at i Tilfælde af denne Natur vil en Bestemmelse derom være paa sin Plads. Jeg finder, at der er Billighed i, at man ikke saaledes uden videre kan skære et Amt i Stykker, efterhaanden tage det ene store Stykke efter det andet fra Amtet, thi alle almindelige Institutioner for Amtet blive alligevel bestaaende, og Udgifterne dertil skulle udredes. Men naar Hartkornet borttages i saa stort Omfang, som her, synes der mig at være Føje til at tage under Overvejelse, om der ikke fra Kjøbenhavns Kommune — eller hvorfra det nu bliver, det har mindre Betydning — maatte ydes Amtet en passende Erstatning for det Tab, Amtet derved lider. Jeg er paa det Punkt enig med det ærede Med-